

Najboljši in najcenejši rum si sami naredite, če si kupite Rumov cvet v drogeriji Wolfram (Kauc), Maribor, Slovenska ulica. 1302

Vajenci za mizarstvo obrt 16 let stari s hrano in stanovanjem se sprejmejo pri J. Kobale, strojno mizarstvo v Slov. Bistrici. 1304

Maribor. Sedemdesetletnica mariborskega bogoslovja se je v nedeljo in ponedeljek slovesno obhajala. V nedeljo predpoldne je bila v cerkvi sv. Alojzija svečanostna pridiga, z vneseno besedo govorjeno od bogoslovnega ravnatelja kanonika dr. Cukala. Prevzvišeni g. škof dr. Karlin je nato daroval sv. mašo ter je ob koncu zapel Te Deum. V ponedeljek, dne 14. oktobra, je bila ob pol osmih zvečer v bogoslovju akademija, ki so se je poleg gg. škofa in pomožnega škofa udeležili gg. veliki župan dr. Schaubach, oblastni komisar dr. Leskovar, mestni župan dr. Juvan, gimnazijški ravnatelj dr. Tomišek in drugi odlični gostje. Pozdravili jih je s prisrčnim nagovorom kanonik dr. Cukala. Bogoslovni profesor dr. Hohnjec je ravpravljal o kulturnem in narodnem delovanju duhovščine lavantinske škofije. Posnetek njegovega govora, ki je žel živahno in splošno odobravanje, prinašamo na uvodnem mestu. Semeniški duhovnik Rudolf Hanželič je govoril o tem, kako so mariborski bogoslovci udeleževali program verske in kulturne obnove Lavantincev. Velikega odobravanja je tudi bil deležen bogoslovni pevski zbor, ki je zapel Jenkovo Molitev, Gorčez izaro in Mirkovo Jutro.

St. Peter pri Mariboru. Trgatev se bliža koncu in utihnil so tudi čuvarji vinogradov klopotel. Pridelke je glede kakovosti prvovrsten, vseboval je do 24 stopinj sladkobe, pač pa je količina znatno manjša od lanske. — Šolska zadeva, ki je precej razburkala šentpeterske duhove in ki bi nas skoraj pripravila ob dekliško šolo č. ž. šolskih sester — menda za 60 letni jubilej — je končana. V zadnji seji krajevnega šolskega odbora so namreč mogle to nakano odločno zavrnil. — Vojna je imelo pretečen teden pri nas veče. — Vsem posetnikom je bila napravljena občutna škoda. V ostalem pa je bilo vedenje vojaštva zelo dobro.

Sv. Benedikt v Slov. gor. Tukajšnje gasilsko društvo priredi dne 20. tega mesca ob treh popoldne v prostorih gostilne g. Franca Perko domačo veselico in vinsko trgatev. Čisti dobitek je namenjen za nabavo gasilnega orodja. Vstopnine ni. K obilni udeležbi vabi odbor.

Sv. Bolkan v Slov. goricah. Pridelke v gozdech je srednje dober, v od toče obiskanih krajih pa zelo slab. Bog nam je letos visoko obesi vinski vrdek. Letina na polju je splošno zadovoljiva; osminka po večini že zopet vsejana. Veselimo se krasnega jesenskega vremena. — Občni zbor Prosvetnega društva je podal sliko o prosveti, kolikor je že razširjena v župniji. Izvolil se je novi povečani društveni odbor in se je sprožila misel o kmetijsko narodnevalni šoli. — Vremenski preroki nam napovedujejo zopet hudo zimo. Preskrbite se torej s kurivom in kuhanji!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Kljub temu, da živimo tu v prav mirnem, tihem zatišju, kjer se zlepa ne pripet kaj takega, kar bi zanimalo čel svet, vendar ne mine teden, da bi ne bilo kaj novega v naši župniji, predvsem kaj takega, kar zanima zlasti nas Trojčane. Tako smo pred kratkim v cerkvi kaj lepo, lepše, kakor prejšnja leta, proslavili god in spomin našega očaka sv. Frančiška. Bil je isti dan zjutraj sv. rožni venec, pridiga in slovesna sv. maša. In te slovesnosti so se ljudje udeležili v prav velikem številu in pristopili k sv. ob-

hajilu. Na rožnovensko nedeljo je še prihitalo prav lepo število romarjev, zlasti iz severnih, obmejnih župnij. — Prav prijetno je bilo pretekli teden v ponedeljek, ko se je blagoslovil pri Sv. Antonu kaj ljubki in prijetni hramek s kletjo pri cerkvi viničariji. Pri tej lepi slovesnosti so bili navzoči poleg g. župnika Škofa, ki je izvršil blagoslovitev, še samostanski predstojnik in štirje gg. duhovniki ki so imeli isti dan mesečni sestanek pri Sv. Antonu. Največ zaslug pri postavitvi tega ličnega poslopja ima naš dober br. Brazem. Mnogo se je trudil, ko je rastle poslopje od tal, in vneto iskal dobrotnikov, ki jih je tudi, hvala Bogu, našel v prav velikem številu. Vsem dobrotnikom bodi izrečena najpriščnejša zahvala!

Polenšak pri Ptuj. Blizu so nam že Vel sveti, praznik in spomin vseh rajnih. Nešteto jih je lani na ta praznik še pritižgalo sveče na grobove svojih rajnih, a letos jih pa še same krije hladna zemlja. Tudi naše polensko pokopališče zadnji čas bogati na svežih grobovih. Kar zaporedoma se vijejo žalni sprevedi na naš mirovdvor. Prvo smo spremljali v cvetu najnežnejšega življenja hčerko edinko, komaj 16 let staro tiho in mirno Meko Jurhan iz Preroda. O tako mlada in kako rada bi še živela, a nesrečna jetika jej je tako naglo pretrgala nit njenega mladega življenja. Zadnja nedeljo pa smo imeli kar dva pogreba ob enem. Po več mesečni neozdravljivi boleznii je umrl Anton Florjanič iz Lasigovec, star 62 let in pol leta star otrok Jožefa Šešerko iz Zamenja. Ze drugi dan v ponedeljek smo spet spremljali na zadnji poti 80 letno ženo Marijo Raušl iz Hlaponec. Vsem rajnim naj sveti nebeška luč tam na njivi večnega miru! Preostalim staršem in sorodnikom pa iskreno sožalje!

Ormož. Koncem septembra je začel zdraviti v novo zgrajeni lastni zdravniški hiši novi zdravnik, tukajšnji rojak dr. O. Majerič. — Pri hotelu Rajh se gradi nova mesarija, ki bo četrt v Ormožu. Radovedni smo, če bo zdaj meso ceneje. — Mizarski mojster Velnar si je postavil novo delavnico, ker stara ne zadostuje več za lepo napredujoče podjetje. — Pek Vukovič se je preselil v Mursko Soboto. — Neka žena, mati štirih malih otrok, se je hotela zastropiti z lizolom, pa so ji pravočasno izprali želodec in ji rešili življenje. Vzrok je bil menda prepir med sosed. — Te dni so imeli zaprtih v tukajšnjem »restu« 18 ljudi zaradi ponarejanja »jurjev«. Precej so jih že izpustili, glavni osumljenci pa se niso dali poloviti, ampak so odnesli pete. Imeli so izgotovljenih 90 bankovcev, torej za nekaj dni bi se že dalo živeti, če bi se bilo razpečavanje posrečilo. Pa so jih že pri prvem prijeli. Kako se nam smilijo! — Do sedaj se je žandarmeriji posrečilo dobiti 82, nekateri celo pravi, da vseh 90 falsifikatov. Določeno so bili skriti, tam nekje ob Pohorju pri nekem železničarju. Sled je pokazal neki Lajh s Polenška, našel jih je v senu skrite naš orožnik g. Kljun v spremstvu z drugimi orožniki. Bankovec so bili srednje dobro, nekateri pa zelo slabo ponarejeni. Kvečjemu bi se dali prislepiti ljudje, ki vsake svete čase vidijo »jurja« ali na sejnih, kjer se denar v hitrici izročuje. Če gotovi ljudje zahtijo holecine pod pazduho in se jim ne ljubi pošteno delati, se lotijo tega nevarnega in goljufivega posla. Glavni krivec so doma nekje ob meji tomaževske in ljutomerske župnije.

Pameče pri Slovenjgradu. V nedeljo, dne 8. tega mesca sta se tukaj poročila naš vrli fant Izak Luka, oblastni cestar in gđ. Micika Čaunik, katera se vedno udejstvuje kot izborna cerkvena pevka, igralka našega odra ter zvesta članica tukajšnjih društev. — Pred kratkim pa je prišel iz Dravograda carinik gosp. Ramer ter nam odnesel na svoj dom našo dično in splošno priljubljeno gospico Vero Pečoler, hčerko tukajšnje ugledne veleposelstnice. Mladim zakoncem obilo sreče! — Tu-

kajšnje gasilno društvo pod vodstvom gg. Radčela in Čresnik Ferda vrlo dobro napreduje. Sedaj si nabavi nov moderen gasilski voz, v to svrhu priredi dne 17. novembra pri gosp. Rotovniku tombolo. Obetajo se nam krasni dobinki. Pomagajmo njim pri njihovi poštveni valni akciji. Z letošnjo letino smo jako zadovoljni. Krompirja nam preostaja na vagona. — Naš organist in fotograf gosp. Franč Hovnik je postavil v Slovenjgradu za Čadež svojo trgovino svoj moderno urejen fotografski atelje. On je v svoji stroki priznan veščak in ga prav toplo priporočamo. Sploh pa lahko trdimo, da Pameče napredujejo. Tako smo pred kratkim dobili tudi nove trgovine pri splošno snanem Vrhnjaku. Pa tudi vsak po en radij imata naša gg. trgovca. — Kot sadjarski pomočnik je v Mariboru položil po pettedenskem tečaju izpit s odliko naš agliti Ivan Radčelov. — Želeti bi le bilo, da bi tudi prosvetno društvo začelo s predavanji. Veliko se piše o kmetijski šoli. Da, tudi v to je prvo vpkliko eno prosvetno društvo, zato naj bi v zimskem času priredilo predavanja o kmetijstvu in njega napredku. Ko novic se zopet nabere en kup, bom, Tebi sporočil jih tud'.

Razbor pri Slovenjgradu. Tud pri nas nesreča ne miruje. Dne 8. tega mesca na večer si je ugledna gospodinja od Franca Šmon, po domače Zgoraja Elbart zlomila obe roki in tudi druge telete poškodbe so občutne. — Dobili smo tudi že prvi jesenski sneg, za katerega pa še nismo pripravljene, ker še imamo veliko pridelkov zunaj. Letino smo imeli radi suše bolj srednje, ker je pač hrbovita občina. Edino so nam v tem letu uspevale čebule.

Laško. Zadnji Matevžev živinski sejem na dan 21. septembra 1929 je bil eden izmed najboljših zadnjih let. Naložilo se je 6 vagonov prodane živine. Sedaj bode prvi živinski sejem v Laškem v sredo dne 23. oktobra 1929. Ker so se zopet isti kupci obvestili, je pričakovati velik dogon živne.

Orla vas pri Braslovčah. Nenavadno slavnost smo imeli pri nas. Obhajali smo tridesetletnico obstoja tukajšnje šole ter odkrili ob tej priliki spominsko ploščo možem, ki imajo največ zaslug, da se je šola ustanovila. Praznično se je odela ta dan šola in vsa okolica. Ob pol treh popoldne se je zbrala pred šolo množica domačega in tujega ljudstva. Korporativno so bili zastopani gomilski in braslovski občinski ter krajevni šolski odbor. V čast nam številu se je udeležilo proslave tudi okoliško učiteljstvo. Po otvoritvenem govoru načelnika g. Plaskana in slavnostnem govoru šolskega upravitelja g. Jarha se je odkrila spominska plošča, na kateri se bleste napisali Plaskan Josip, Juhart Ivan iz Orle vasi, Cizej Franc iz St. Ruperta, Drča Vincenc, Korun Andrej iz Trnave. — Nato je povzel besedo sreski šolski nadzornik g. Pestevšek, ki je povdarjal v svojem govoru važnost vzajemnega delovanja šole in doma. Končno sta govorila še šolski upravitelj v p. g. Zotter in kvečdemik g. Breznikar o nalogah novodobne šole. Slavnost se je nato nadaljevala v gasilskem domu v Trnavi, kjer so domači igralci pod vodstvom akademika g. Škete ob nabiti polni obširni dvorani prav spretno podali Finegarjevo »Verigo«. Naposled se je razvila prav prijetna prosta zabava, ki je vse prehitro minila. K vsestranskemu, zlasti gmočnemu uspehu so razen tukajšnjega krajevnega šolskega odbora (gg. Cizeja, Šketa, Marovta, Plaskana, Koruna, Hruševarja) mnogo pripomogle hiše Breznikarjeva, Sketova (Slokanova), Kronroškova, Mlakarjeva Vašlova, Korunova (Levčeva), Drčeva (Skofčeva) in Andrejčeva, ki so darovale vse pecivo in druga jedila za šotore. Čast tudi dekletom iz Topovelj, ki so skrbele za okras šole. Bog plačaj vsem!

St. Ilj pri Velenju. Pri gradbi nove okrajne ceste iz St. Ilja na Polzelo se je pripetilo dne 2. oktobra težka nesreča. V kamnolomu se ona mina ni vnela. Delavec Navrnik Valentin je mislil mino izvrtati. Mina se je od-

pričakovano vnela in vrglo je Navršuku težek sveder ravno v vrat, da mu je prebilo sapnik. Na posledicah operacije je v celjski bolnišnici dne 8. oktobra umrl in bil dne 10. oktobra ob številni udeležbi prebivalstva v St. Iju pokopan. Vrlemu možu in pridnemu delavcu naj sveti večna luč!

Dramlja. Romarski shod pri podružnici Sv. Uršule se vrši letos v nedeljo dne 20. oktobra. Slovesno sv. opravilo boče zjutraj ob sedmih, drugo ob pol 11. uri. Pričakuje se tudi letos, da bodo častilci sv. Uršule ob blizu in daleč prav v obilnem številu prihiteli na ta prijazni griček med vinske gorce.

Kostrivnica. Pomenljivo svečanost je obhajala župnijska cerkev v Kostrivnici na rožnovensko nedeljo in sicer 70 letnico posvečenja. Ob tej priliki je primerno, da se ozremo v zgodovino nazaj za 7 desetletij. Leta 1859. je bil v Kostrivnici zelo agilen in goreč župnik g. Ferenčak. Z mnogimi žrtvami je v župnijsko cerkev postavil štiri oltarje, prižnico, klopi itd. Svoje delo je pa kronal s tem, da je dal cerkev posvetiti. Na rožnovensko nedeljo 1859 je škof Slomšek posvetil župno cerkev v Kostrivnici, na kar spominja v cerkvi na evangeljski strani vzdignana spominska plošča. Starejši ljudje se še živo spominjajo dandanes posvetitve cerkve, zlasti še pa škofa Slomškega. Ob sedemdesetletnici se hvaležno spominjamo takratnega g. župnika Ferenčaka, posvetitelja cerkve škofa Slomškega, da bi ga smeli na oltarju častiti, usliši Bog! — V soboto je bil pogreb gospe T. Kupnik, gostilničarke na Podplatu. Pogreba se je udeležilo mnogo ljudstva, med njimi štirje gg. duhovniki. Iz Šmarja č. g. msg. Vreže. Naj ji sveti večna luč!

ZA RAZVEDRILO

Žena je potarnala možu: »Ti, ena kokoš ne nese več! Zaklati jo moram.« — Mož: »Ali misliš, da ji bo to kaj pomagalo?«

Hlače. Učitelj: »Povej mi, Tonče, ali je samostalnik »hlače« ednina ali množina?« — Tonče: »Na vrhu so ednina, spodaj dvojina, torej skupno množina.«

Le potrpljenja je treba. A: »Edino, kar mi na moji zaročenki ni všeč, je to, ker je tako majhna. Kadar stoji po-

leg mene, mi komaj ramena doseže.« — B: »O, le potrpi, ti bo že še čez glavo zrastle.«

Dvojen vzrok. Mož je imel ženo pijanko. Hotel jo je odvaditi pijančevanja. Dal je na dno kupice naslikati samoga peklenščeka, da bi se ga žena zbalala, kadar bi hotela piti. Toda žena se peklenščeka ni zbalala, ampak še bolj je pila, rekoč: »Peklenščeku pač ne privoščim niti kapljice!« Nato da mož peklenščeka izbrisati in naslikati angelečka. Ali tudi o ni pomagalo. Ko jo je nekoč mož kregal, mu je dejala: »Ljubi mož, ne jezi se! Angelček v moji kupici je tako lep, da ga moram večkrat na dan pogledati!« — Žena je ostala, kar je bila — pijanka.

Opravičen razlog. Teta: »Dragi Joško, daj poljubček svoji teti.« — Joško: »Nočem!« — Teta: »Zakaj nočeš?« — Joško: »Oče je sinoči rekel, da imaš strupen jezik!«

Prekanjen tat. Tat pride v drugem nadstropju v sobo. Ker nikogar ne čuti, pobere oblačila ter jih nese pri bellem dnevu prav predrzno po stopnicah. V prvem nadstropju ga sreča gospod in ga vpraša: »Kam neseš to obleko?« — »Dali so mi jo,« reče tat, »da jo skrtačim.« — Bodi tako dober,« reče gospod, »vzemí še mojo suknjo in očedi mi jo.« — »Od srca rad,« odgovori tat, vzame suknjo in odide.

Mož, ki ima hudobno ženo: »Kako malopriden človek moram pač jaz biti, če je moja stara boljša polovica!«

Čuden inserat. »Mnogoštevilni deveroglaví oče prosi milih darov.«

Otroška modrost. Mati, ko je svoje-ga sina s šibo natepla: »In sedaj mi povej, Janezek, zakaj si bil tepen?« — Janezek: »Vidite, mati, kako ste nepravilni in hudi. Tepete me in sami ne veste, zakaj.«

Franček-pijanček je bil v Italiji. In tam so mu dali piti najboljšega vina, ki ga imenujejo »Kristusove solze«. Ko ga je naš Franček poskusil in se spomnil domačega vina, je pobožno vzdihnil: »O, ko bi se Kristus še pri nas razjokal!«

Izvrstna primera. Koncertnemu pevcu je prijatelj svetoval, naj pije za ojačenje glasu sveža jajca. Ker še ni bil priprčan o veljavi tega pripomočka, je vprašal zdravnika: »Ali je res, gospod doktor, da sveža jajca ojačijo glas?« — »Seveda,« je odvrnil zdravnik, »samo pomisli na kokoši! Kakor hitro kokoš znese jajce, začne koj peti.«

Kočljivo vprašanje. Teto Mino trga po glavi, mala Lenčica pa toži, da jo boli zob. Teta: »Si pa gotovo stala na prepihu, zato te boli tvoj votli zob.« — Lenčica: »Teta, ali je vaša glava tudi votla, da vas boli?«

Sedemdesetletni vdovec se je zopet ženil in si je izbral 18 letno deklo. Vsi so to zvezo obsojali ali zastonj. Pri poročni maši je govoril župnik o teh Jezusovih besedah: »Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo!«

Primeren odgovor: Neki prevzetni meščan je korakal po ulici, po kateri mu je prihajal nasproti kmet. Ko meščan pride do kmeta, stopi preden in ga nahruli: »Jaz se norcu nikdar ne umaknem!« — »O, jaz pa vedno,« pravi kmet in stopi na stran.

Čuden zagovor. Sodnik: »Kako to, da ste ukradli motor, ki je stal ob cerkvenem pokopališču?« — Obtoženec: »Tako žalostno je bil naslonjen na zid in jaz sem mislil, da je njegov gospodar umrl.«

Oče je obiskal sina, ki je študiral v mestu. Po dolgem trudu je našel stanovanje in vprašal gospodinjco: »Gospa, ali ne stanuje pri vas nek študent?« — Gospodinja: »Študent?« — »Ja, moj sin Karl Pivec.« — Gospodinja: »O, študent je? Jaz sem pa vedno mislila, da je nočni čuvaj!«

Nerodno povedal. Mož, prekupovalec živine, je brzojavil svoji ženi: »Železnica danes ne sprejema bikov, zato se pripeljem še le jutri!«

Pri pouku. Učitelj: »Zdaj sem vam popisal največje gore v Sloveniji. Preidimo torej na Pohorje.« — V tem je pozvonilo. »No, ker je pa danes konec, pa preskočimo Pohorje in gremo prihodnjič dalje!«

Mož v sivi suknji.

Roman iz Napoleonove dobe. — Angleški spisala B. Orczy. — Prevedel Paulus.

(Konec.)

Le samo premakne naj se kateri izmed vas,« je povedal ledeno hladno, »ena sama beseda, en sam korak — in pri živem Bogu vam prisegam, da jo ustrelim pred vašimi očmi.«

Absolutna smrtna tihota je zavladala.

Gospod Trévargan in chouani, vsi so stali kakor pribiti. Da se niso ganili, da niso niti besedice dihnil, to bi premalo označilo nepremičnost, ki jih je zasegla, kot da jih je mogočna, čarobna beseda v hipu spremenila v nemi kamen.

Tudi Konstanca se ni genila. Tudi ona je stala nepremična ko kip. Kakor jeklene klešče, tako trdno jo je držala detektivova roka za zapestje, cev pištole jo je tiščala na srce. Pa neustrašeno, skoraj izzivajoče je gledala v oči možu, ki jo je svojčas tako goreče oboževal in ki ga je tistikrat ljubila.

»Iz vse duše vas rotim, da mi odpustite!« ji je šepetal komaj slišno. »Iz vse duše vas še ljubim. Pa niti pol tako goreče bi vas ne ljubil, Konstanca, če bi ne ljubil še bolj svojega vladarja in svojo Francijo.«

»Strahopetnež!« je čez nekaj časa hlastnil gospod de Trévargan. »Žensko napadate!«

»Vladarjevo življenje ali pa njeno!« je hladno odgovoril mož v sivi suknji. »Druge izbire ni. Bogu samemu sem odgovoren za svoja dejanja in svoji domovini.«

Na kolena vsak izmed vas!« je zapovedujoče nadaljeval. »Na kolena! Sedaj! Takoj! Še ena beseda, še kretnja pa ustrelim!«

»Ustrelite torej!« je kričnila Konstanca Piélan. »Stric Armand, ne bojte se! Siva glava, primi ga! Naj ubije najprvo mene, ostane vas še pet zoper enega. Končno hodete vsaj rešeni svojega smrtnega sovražnika.«

»Na kolena!« je ledeno hladno in mirno spet zapovedoval detektiv. »Štel bom do tri in če do tedaj niste vse ni kolnih, — bom streljal.«

Pa še preden je končal te besede, je bilo vseh pet možkih že na kolnih, brez moči so bili pred neusmiljeno grožnjo, vzela jim je vso odločnost, zamorila vsako samovoljo.

Novel
LEGENDE SV. FRANČIŠKA.
 To knjigo lahko zgodbo o velikem svetniku je napisal znani pisatelj Franc Ks. Meško. Vsak naj to knjigo prečita! Veliko pravega veselja bo našel. Spoznal bo blagostov in preprostega življenja, ki pa je bogato na notranji sreči. — Knjiga »Legende sv. Frančiška« stane broširana Din 16.—, vezana Din 24.—
Naroča se v TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU